
Gdańsk, st. 20, gm. loco, woj. gdańskie, AZP 12-44

Informator Archeologiczny : badania 32, 229

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

z nagromadzonych tu śmieci i zadokumentowaniu profilu południowo-wschodniego, przy którym zachowały się fragmentaryczne nawarstwienia stratygraficzne. Pozostałe profile nie wystąpiły; od strony północno-wschodniej i południowo-zachodniej znajdują się obecnie nowo wzniesione budynki.

Od strony północno-zachodniej na skutek znacznego spadku terenu profil nie występuje.

Na uwagę zasługuje tutaj fakt, iż przebiegający pierwotnie przez omawianą działkę mur miejski został całkowicie zniszczony w latach 1993 -1994. Jego zachowane resztki znajdują się obecnie w piwnicy nowo wzniesionego budynku od strony północno-wschodniej. Zadokumentowano je w 1994 roku podczas prowadzonych wówczas prac archeologicznych w obrębie wykopu 5.

Ze względu na znaczne zniszczenia w obrębie wykopu 5b (wskutek prac ziemnych prowadzonych przy pomocy sprzętu mechanicznego w obrębie działki sąsiadującej od strony południowo-zachodniej) praktycznie nie zachowały się tu oryginalne nawarstwienia stratygraficzne ani elementy architektoniczne. Jedyny wyjątek stanowi narożnik wschodni wykopu, gdzie udało się uchwycić niewielki fragment fundamentu zabudowy XIX-wiecznej w postaci dużych kamieni narzutowych łączonych na zaprawę gliniano-piaskową (beżowa glina z wypełnieniem w postaci gruzu ceglanego). Mamy tu do czynienia z relikтами budynku, który znajdował się na posesji oznaczonej nr 19 przy dawnej ulicy Wałowej.

Jeżeli chodzi o materiał zabytkowy, to wystąpił on jedynie w części północno-wschodniej wykopu, przy samym profilu w warstwie szaro-brunatnej ziemi przemieszanej z gruzem i spalenizną. Materiał ten był stosunkowo jednolity i można go datować na XIV-XV wiek.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

Drągi Wypychy, st. 1, gm. Sokoły, woj. łomżyńskie, AZP 41 – 82 - patrz: neolit

Dzierżnica, stan. 44, pow. Środa Wielkopolska, woj. poznańskie, AZP 54-32/285 - patrz: neolit

Elbląg-Stare Miasto, st. 32, gm. *loco*, woj. elbląskie, AZP 16-51/34 - patrz: wczesne średniowiecze

GDAŃSK, st. 20, gm. *loco*, woj. gdańskie, AZP 12-44

- miasto późnośredniowieczne i nowożytnie (XIV-XX w.)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone przez mgr. Zbigniewa Borcowskiego (Pracownia Archeologii Gdańska Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy Gdańsk, Firma Genesis Hotels Inc. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 450 m².

Badaniami objęto spichlerze o konstrukcji drewnianej od 1 poł. XIV w. do XVI w., konstrukcje murowano-drewniane od 2 poł. XVI w. do XX w. Wewnątrz obiektów, z których pierwsze zostały posadowione na warstwie niwelacyjnej podnoszącej całą powierzchnię wyspy o około 1 m ponad ówczesne lustro Motławy, eksplorowano kolejne warstwy niwelacyjne powstające po pożarach. Zawartość warstw głównie stanowiło spalone ziarno zbóż.

Materiał ruchomy występował w znikomych ilościach, potwierdzając dodatkowo charakter stanowiska. Datowanie bezwzględne jest oparte głównie na wynikach analiz dendrochronologicznych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Wyniki badań zostaną opublikowane w czasopiśmie „Pomerania Antiqua”.

Badania nie będą kontynuowane.